Vicenç Calonge i Gustà

El pregon cànter

Rosa d'Or de la Pau de Poesia
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2013

Ajuntament d'Algaida

Col·lecció Binària 205

Col·lecció Binària · Premis Castellitx

PC-2013-P-R-0264-0205

Col·lecció Binària · Premis Castellitx · PC-2013-P-R-0264-0205

© del text: Vicenç Calonge i Gustà
© de l'edició: Ajuntament d'Algaida, 2013

Coberta, maquetació i disseny de la col·lecció: Bartomeu Salas Mascaró
Coordinació editorial: Bartomeu Salas Mascaró

Ajuntament d'Algaida
C/ del Rei, 6 · 07210 Algaida (Illes Balears)
Tel.: 971 12 50 76 · 971 66 56 79
ajuntament@ajagaida.net
premiscastellitx@ajalgaida.net
biblioteca@ajalgaida.net
www.ajalgaida.net

Queden totalment prohibides, sense l'autorització per escrit dels titulars del copyright, qualsevol forma de reproducció, distribució, comunicació pública o transformació, total o parcial, d'aquesta obra.

Vicenç Calonge i Gustà

El pregon cànter

Rosa d'Or de la Pau de Poesia
Premis Castellitx

ALGAIDA, 2013

Ajuntament d'Algaida

Col·lecció Binària · Premis Castellitx
PC-2013-P-R-0264-0205

VICENÇ CALONGE I GUSTÀ

Vicenç Calonge i Gustà (Ciutat de Mallorca, 1954) ha publicat diversos llibres de poesia d'entre els quals destacaríem: *De quan les vaques boges no existien o no ens ho deien...* (1999), *Foc i colors del Viure* (2000), *Del Mar que sóc* (2001), *L'Aigua del Temps* (2002), *Cant que s'interroga* (2002), *Molt més que un temple* (2004), *Lladriola en cant* (2008), *Nu dins el Pactolos* (2009), *Apassionada veritat* (2010) i *El pregon cànter* (2013). President i fundador del centre cultural Capaltard des de 1991, ha estat també vicepresident a les Illes Balears del centre català del Pen Club (1999-2003). És soci de l'AELC i de l'OCB. Té poemes musicats i enregistrats per Al-Mayurqa i Arnau Estrades. Ha muntat diversos espectacles poeticomusicals: *Homes de combat*, La *poesia de Capaltard* i *Paisatge amb dona*. Ha estat jurat dels premis Cavall Verd de poesia i traducció i del Bernat Vidal i Tomàs. Des dels desset anys ell i la poesia són un sol cos.

El poemari *El pregon cànter,* de Vicenç Calonge i Gustà, fou guardonat amb la Rosa d'Or de la Pau al XXXVII Premi de Poesia dels Premis Castellitx 2013. En foren jurats Pere Fullana Puigserver, Gabriel Janer Manila, Pere Mulet Cerdà i Antoni Vidal Ferrando.

El pregon cànter

El pregon cànter
de clara curvatura,
bella i servil:
el cànter i el cant.

Traducció dels quatre darrers versos
del poema «El cántaro» de José Ángel Valente.

Descobrir el vers en la sublimació.
En la paraula descambuixar.
Cim de cabells que s'entreguen.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Sempre preguntes.
I les respostes nuesa d'arbres que res demanen.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Veus que engalanen la vida.
Cançons de bressol: embadaliment de cànter.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Les algues del creure cremen sota el fosc.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

L'amor se'n va.
La mort ja ve.
Sona en el piano un do que buida.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Les idees volen endinsar-se a la nostra metàfora.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Cal aprendre el jeroglífic del vol i la petjada.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

A la veritat s'hi arriba com qui entra al mar amb ulls clucs.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

De Gepetto les mans i l'enginy
Per regalar-vos inquietuds
Per obrir clarianes
Per ser en el donar
Per fer-vos entrar a la glòria.
Per què em parlau de posar la galta?

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Canals cabalosos per on circula l'al·lucinat
cap a una Julieta sense Romeu
cap a una dècima en suïcidi.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

S'acosta el fill petit i adolescent.
Contesta com una fera.
Abraça com un ós de peluix.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Els clarobscurs abunden.
Cada il·luminació és un interrogant.
La Lune ets une déesse et le pied ets l'enfer.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Ser la brusa que deixa en la brisa un tremolor.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

A la tardor del llamp el passat és ingent,
el present inestable, el futur un llençol.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Anhel progressar en l'alquímia del mot,
en el calidoscopi del Jordà,
a les aigües de l'àguila.
Sóc plàncton de veritats i dubtes.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

El poeta provoca la fosca.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Oasi de creus, guirigall de freds, bramuls d'Oceà?
Cal l'ombra per purificar la pols que viatja.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Núvol generador de tanys.
Sense estridències ser vèrtebra.
La Gola s'alimenta de les llavors de l'edat perduda.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

El camí llaura la veu.
El bes vol ser llegit.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Ser silenci que no pot madurar més.
Reencarnar-se una i altra vegada.
Treballar el miratge.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Em vols al teu joc de camises negres i calaveres.
No hi ha ascensor i em fas davallar massa.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

L'alegria no viu ni a la planta baixa ni al gratacel de Burj Dubai
sinó en el Sol i l'Aigua de cada dia amb la complicitat del vent
i la sinuositat de la tristor.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Era vulgar el capvespre. Incipient ombra d'aixella. Cleopatra i Marc Antoni besant-se entre vianants, escates, cans que s'afuen.

De color negre la Moixa besava el Moix tigrat entre sorolls de vaixells, ulls d'ambrosia i eunucs que cantaven.

No vull canviar la vida pel paradís.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Com una oliva punxada per la meitat, paraules en ham i traïdoria,
així rodolam com també ho feu *Gaius Iulius Caesar*.
Però no portam ni corona de llorer ni toga vermella ni ceptre d'or
ni sobre les espatlles un imperi com Roma.
Cada hom de nosaltres està sota l'amenaça del Gran Polze.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Quan podré dirigir-me amb majestuosos cavalls blancs com els de Judah Ben-Hur cap al déu de l'Adéu?

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Parlem de coses incomprensibles com el vol i la caiguda d'Ícar.
El vol de la bellesa que associam a la joventut,
a les ales esteses amb horitzó inabastable i sense fi
devorant espais de claredats innombrables
que sols toquen de peus a terra quan hi ha la necessitat de l'impuls.
Perquè la pràctica i l'ambició sols mana domassos argentats,
escales de marbre de Carrara, copes de crestall de Bohèmia
i palauets de Sant Feliu o vestits d'Armani. La caiguda, la caiguda.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Els anys del Colosseu, de Luperca amamantant Ròmul i Rem, de les catacumbes de Sant Calixte, dels museus de Florència, de la Porta del Paradís, de la Plaça Narvona, de la Fontana de Trevi, de la Plaça de Sant Pere, del David, de la Capella Sixtina, de la Pietat de Miquel Àngel, no tornaran dels dies de la consciència.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Confondre la nit i el dia, el conte de la pluja que no banya, dir la veritat més crua, la sang, l'existència de l'ànima. I que plogui i que plogui fins que trenqui els miralls.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Al cove de la ment aires flamencs, carruatges i cavalls, festes de sant Joan.
Les illes de la boira fan el mateix efecte que un tassonet de Vega Sicília.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

A Jordi Tous Vidal

Pens la innocència blanca. Un donar llarg que no espera. La teva mare era la meva mare, jo el teu àngel custodi. Dies amb consistència ara impregnen els meus mots, apaivaguen les tenebres de l'abandó en homenatge.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Traspàs horitzons del dir per autopistes ignotes: quadres de Turner.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Sí, els vaixells estan en flames. Els nostres cossos en carn d'ones creen estels com a miracles. Llueixen foscors com a corones de reis o sants o dolços dits que acaronant les teves galtes encenen cims, escrits o crits que expressen joia, flamarades. Sí, les paraules quasi sobren, parlen els fets i les mirades, mana la música d'amor. Sí, les paraules quasi sobren, parlen els dies i les branques, mana l'edat de la verdor.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Caminaré, sense equipatge, per les muntanyes de l'adéu. Maleta buida de quimeres. Ruleta russa: vida, mort. Caminaré amb la mirada per mons ignots de somni greu com un Quixot ple de fal·leres i Dulcinea per conhort. Serà amb la dalla, a l'espatlla, que pintaré ramells al cel. Diran el nom de l'estimada en embolcall de caramel. Diran la llum, diran l'obscur, i de la vida el conjur.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Creuré en mi malgrat el llop que port a dins i que em mossega. Beuré la sang, tota d'un glop, i de la pena que em rosega faré poemes lluminosos on el dolor serà el camí a transformar. Meravellosos mots cavalcant cap a un confí de nova saba. Nou reviure que reneix bell i amb força empenta on tot és cant i dolç encís. Seré l'alè que se sap lliure.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Sempre en cant. Sol a la mirada plena de música que és joia i llibertat com vol d'ocell de branca a vers, d'arbre a poema. Sempre en cant. Sol a la mirada en passeig breu i ple de somnis que porten ànima. Paraules que encisen dies plens de blaus i verds que són motiu de viure i treballar cap a un migdia que és com la gota d'aigua dolça en dansa boja i lluminosa d'espasmes ocres i calents en plenitud virginal d'ésser.

Ha valgut la pena tanta joventut d'espina,
tanta força incompresa que en cànter abocada
ha esperat i trobat el moment de vessar la joia de Ser.
Viure i veure les hores créixer cap a l'argent de la vida.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

A qui agrada enfrontar-se a la veritat més crua?
I quina és la veritat més crua sinó la mort?
La paraula ajuda com a crossa davant la vida coixa,
mirall on caure en ella com un Narcís.
Necessitam del somni com necessitam de l'aigua.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Amb un tel que enterboleix l'alè,
amb una cistella plena de fruites incertes,
amb unes mans que volen afalagar i...
Quedarà l'empenta?

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

Espols les teranyines del sostre i les aranyes del pensament cerquen altres cantons de veritat.

Sempre hi ha un espolsador i la veritat canvia de lloc segons convé.

Faig exercicis de funambulisme.

Premis Castellitx 2013 · Poesia
PC-2013-P-R-0264-0205

ā